

A mélyebben fekvő, gyakran vízállásos, nehezen művelhető részeken az odottságokhoz illeszkedve élő növénykultúrákat (pl. füves lucerna, takarmányfű) ültessen, vagy hagyja ezeket a részeket műveletlenül, megőrizve a vízhez kötődő madárfajok fészkelése, táplálkozása szempontjából fontos élőhelyeiket.

A táblák szélein a művelés elhagyásával vagy magkeverék vetésével alakítson ki vegyszermentes ugarsávokat, gyepes szegélyeket. Az így keletkező zöld folyások, hálózatok, a fasorokkal, bokarsávokkal együtt a szántóföldek legfontosabb természetes élőhelyei, ahol a gazda legalsóbb segítheti rovar- és védett madárfajok, apróvadak találnak menedéket, fészkelő- és táplálkozóhelyet.

Több száz hektáros egybefüggő szántók helyett törekedjen a változatos kultúrákból álló mozaik kialakítására. Az eltérő művelés, kisebb táblákból álló terület folyamatosan biztosítja a táplálékot és a bújóhelyet az agrártáj élővilága számára.

Az élő pillangós kultúrák gazdag rovarvilága kiemelkedően fontos táplálékforrás, ezen kívül fészkelő- és bújóhely is a szántók élővilága számára. Töltszen pillangós növényt a vetésszorgóba!

A szántók szegélyeiben, nem művelt föltekben, a tanyák, épületek közelében meghagyott őshonos fák, facsoportok kiváló fészkelési lehetőséget jelentenek a madarak számára.

A tarlók és az őrvelés fontos táplálékforrást jelentenek apróvadak, kismélsők és védett madárfajok számára. Azonnali beforgatás helyett a tarlót minél hosszabb ideig, akár kora tavaszig hagyja fenn, legeltesse vagy szükség esetén szárzúzással kezelje. A később beszántott őrvelés zolátrágyát is biztosít a gazdálkodóknak.

A trágyázás, tápanyagpótlás során törekedjen arra, hogy csak az adott kultúra igényeinek megfelelő tápanyagmennyiséget juttasson ki. A fölösleg a környezetbe mosódva elszennyezi a vizeket, egészségügyi és természetvédelmi kockázattal is jár.

Nagy kiterjedésű, nyílt szántóterületek környezetében kihelyezett T-fák kiváló leskelhelyek a ragadozó madarak számára. A ragadozók jelenléte nagy segítség lehet a rágcsálók korában tartására.

A táblák szegélyén őrizzen meg vagy telepítsen őshonos fa- és cserjefajokból álló mezővédő fasorokat, cserjesávokat! Az ilyen élőhelyek kedvezően hatnak a terület vízháztartására, mikroklimájára és enyhítik a szél talajpusztító hatását.

Madárodúk, fészkelőládák kihelyezésével segítse a gazdálkodásban is hasznos nyújtó, rovarokkal, rágcsálókkal táplálkozó madárfajok megtelepedését!

A nagyméretű, egyben művelt táblákban egy-egy sáv két oldalról történő összeszántásával ún. rovartelítettő bakhátak alakíthatók ki. Ezek a keskeny gyepesedő sávok számos, a biológiai növényvédelemben fontos ragadozó rovarfaj megtelepedését segítik.

Törekedjen a környezetkímélő vegyszerek célzott használatára, illetve a kártevőre kevésbé érzékeny fajták, kultúrák vetésére. A szántóföldek madárvilága ingyenes és pótolhatatlan segítséget jelent a kártevők elleni védekezésben, ugyanakkor a vegyszerrel éppen az ő táplálékforrások szűnik meg. Ügyeljen arra, hogy védett területen a vegyszerhasználathoz a környezetvédelmi hatóság engedélye szükséges.

Gyümölcsösök telepítésekor keresse a hagyományos, extenzív tájfajtákat. Ezek hazája ugyan elmarad az ipari fajtáktól, művelésük viszont olcsóbb, vegyszerigényük kisebb, gyümölcsük pedig sokszor egészségesebb, zamatosabb.